

Onde, hvorf Hertugdommene lide, føges maafee rigtigere i Skattelettelserne for Capitalisterne, Pensionisterne, Embedsmændene, Fortærerne og Foroderne; thi Tærestanden nyder hertillands paa Nærestandens Beløftning en Skatteletelse, der er uhort i alle Europas øvrige Stater. Derfor er det Regierungens Sag, ligesom det er Producenternes almindelige Afsigter, at faae de directe Skatter 50 pCt. nedsat og de indirekte ved en Indforselsstøld, som Preussens, 50 pCt. forhøjet. Have vi først forholdsmaessig naact disse Afsigter, saa kunne hverken Consumererne eller Producenterne besvære sig over Skatteletelse. De directe Afsigter vilde da være saa lave, at de ikke kunne trykke os, og for de andre Halve erholsme vi en tidssvarende Skattebevillingsret, idet at enhver efter Evne kan bestatte sig selv. Hvo som da ingen Penge har, behøver da heller ikke at anstaffe sig Luxusartikler og folgelig heller ingen indirekte Afsigter at betale. Med de directe Skatter har det en anden Beskaffenhed; om disse hedder det: hetal! — eller —

Flensborg i Decbr. 1838.

C. H.

Fædrelandet.

Kjøbenhavn den 4 Decbr. Den almindelige Beundring, som den beromte Johannesgruppe i Træ Kirkes Fronton har vakt hos alle Samfundets Klasser, har bragt os paa den Tanke, at en Beskrivelse af dens enkelte Figurer vil være vores læsere behagelig.

I Frontonens høje Spidse (hendt mod Universitetsbygningen) hviler en Ingling med Haanden under Kinden og støtter sig paa en Steen, over hvilken han har udbrædt sit Overgevandt. Hans Legeme hviler under Landens anstrengte Virksomhed, thi han synes ganske at tage sig i Andagt og stille Betragtning. Efter ham følger en siddende Skrifklog med et fort Skjæg i et rigt Gebandt. Ved Doberens dybtgribende Tale hæver han den venstre Arm mod Hjertet, som endnu øengstes af Livet. En yndig Moder med sine Born danne en skøn Modsetning til den gamle Skrifkloge. Kommen hid for at dobes, er hun, dybt beveget af Johannes's Tale andægtig sunken paa Kne med Armene forslagte over Brystet, medens det skønne Barn, ledet af Moderen, lader sit fromme Blik hvile paa Taleren. Nu følger en staende Gruppe, en Fader med sin Son. Den begejstrede Ingling, som ejerligt støtter sig til Faderen, har sandsynligvis overtalt denne til at følge med ud i Orkenen for at høre den nye Profet. Den Gamle, som vel ikke kom diidhen med store Forventninger, føler sig nægtigt greben, og betragter Johannes med den mest spændte Opmerksamhed. Efter disse to betydningsfulde Figurer, følger en Mand, som staer Johannes nærmest. For at kunne hvile det med Opmerksamhed opad vendte Hoved i den venstre Haand, støtter han Albuen imod Kneet, som er hævet derved, at han sætter Foden paa den samme Steen som Taleren. Nu ere vi komne til Midten, hvor vi ses Johan-

nes den Dober, ganske efter den Typus, som de gamle italienske Malere have fulgt. Denne Figur er 6 fod, 5 " høj, og af det ædlest Uldtryk. Agnusdeistaven hviler i den venstre Haand, med den høje, der peger mod Himmel, forknyder ban, at Himmeriget er nær. Det er den legemstørste, ved et strængt Levnet hærdede Profet med et Klædebon af Kameelhaar, betegnet som Doberen ved den Concha, der hænger i en Lederrem over hans Skuldre. Hans Afsyn og Stilling bære Uldtryket af den alvorlige og straffende Tale, der udstrømmer fra hans begejstrede Læber. Nærmest ved Profetens venstre Side staer et smukt rugt Menneske i en Stilling, der viser, at han alene venter paa Slutningen af Talen for at tage Indvielsens hellige Symbol. Som en fraperende Modsetning sees ved hans Side en Pharisæer, der vandrer imellem Tilhørerne, lytter et Dilekt, og derpaa gaaer hvidmodig forbi i sit lange, folderige Draperi. Efter ham følger en Jæger, som just vender tilbage fra Jagten, og standser ved at see Profeten midt blandt Folket. Med en slad Hat paa Hovedet, Spydet fastet over Skulderen og holdende en stor Hund med den venstre Haand, lytter han til med from Andagt. Nu følger en Moder med tre Born. Jægerens Hund tiltrækker sig ganske Bornenes Opmerksamhed. Medens de to Største, en Dreng og en Pige, ikke ret driste sig til at gaae længere frem for Dyrets Skyld, er den Mindste, som Moderen holder tilbage ved Armen, meget begjærlig efter at vove sig henad mod Hunden. Moderens Ansigt er forstyrret; dog vender hun Blækket mod Taleren, for ved sin egen Opmerksamhed at dolge den Uro, som let kunde foranlediges af de Smaa. Denne Kones deilige Hoved er modelleret efter den for sin udmarkede Skønhed beromte Pige, Victoria fra Albano (omtrent 5 danske Mil fra Rom).

Niels Ebbensens Billedstøtte. — Som kendt, blev Thørvaldsen i No. 44 af „Jyllandsposten“ opfordret til at skjæne Fædrelandet en Billedstøtte af denne merkelige Mand, der ved at følde den overmodige Grev Geert i Aaret 1340 befriede Danmark fra et utsæltigt Tyranni. I et senere Nummer af samme Blad har en Anonym sildret Kong Christospher den Andens ulykkelige Stridigheder med Abel og Geistlighed og senere paafølgende Krig med den holstenske Grev Geert. Man kjender af Historien det sorgelige Udfald denne Kamp havde for Kongen, som til sidst kun beholdt Esbland og en lidet Deel af Volland og Falster tilbage. Alle andre Provinser vare enten i inden- eller udenlandiske Herrers Hænder, deels til Eie og deels til Pant. Kongen gik i Graven af Sorg i Aaret 1353, og i hele 7 Aar efter havde Landet ingen Konge. I dette Tidsrum blev Danmark påint og plaget paa det frygteligste af hine mange Herrer, men ikke værre af Nogen end af Geert, som ved sit Tyranni og sine Udsugelser bevirkeade, at Jyderne grebe til Baaben imod ham. Men den Mægtige drog ind i Jylland med 10,000 Mand, og brændte Byer, Kirker og Kloster. I denne Nød var det, at Niels Ebbesen indgik et forbund med nogle andre Adelsmænd,

mod Landets Fjender. Greven, der laae i Randers med 4000 Mand, lod Helten falde til sig og føgte baade med det Gode og Ønde at drage ham over paa sin Side. Men den uforstørrede Fædrelandsven fastede sin Handkne for hans Fodder, og undsagde ham paa Liv og Død, hvor han end fandt ham. To Dage efter denne Samtale var Geert ikke mere, og den første Grundvold lagt til Danmarks Frelse. — Efter saaledes at have med megen Barme stildret denne Begivenhed, opfordrer Indsideren sine Landsmænd til at offre en Skjerv paa Fædrelandets Altar til Oprættelsen af et værdigt Monument for Danmarks Befrier, og anbefaler som en passende Plads hertil den forhenværende Slotshave i Randers, som nu er forandret til et rummeligt Torv.

I en Anmerkning under denne Artikel bringer "Jyllandspostens" Redaction sine Læsere den i Sandhed glædelige Efterretning, at Thorwaldsen mundtlig har ytret for Bladets Redactor, at han er villig til, uden Erfatning, at udføre Niels Ebbezens Statue, som han fandt at være en i hoi Grad værdig Gjenstand for taknemmelige Efterkommeres Erindring. Redactionen haaber, at en Forening af formaaende Mænd vil træde sammen for at indlede en Subskription til at dække de paa Modelleringen v. s. v. løbende Omkostninger, og ønsker tillige at erfare, om dermuligen skulde eksistere et Portrait af Niels Ebbezen; enhver saadan Oplysning vil modtages med Taknemmelighed. (Sond.)

B l a n d i n g e r .

Den vakkre Skrädder. I London gives der en Skrädder, som arbeider med saadan Hurtighed, at han stedse maa have en Skaal Vand staende hos sig, for at affjole Naalen i.

Den mærkværdige Blinde. Forbes fortæller at imedens han bereiste Orienten døde der et steds en blind Mand, som var almindelig bekjendt. I blandt andre Talenter besad han ogsaa denne, at kunne opdage ssjulte Skatte, de maatte ligge i Jorden eller i Vandet, saa og den Færdighed, at dykke og uden Beboer at holde sig under Vandet. Da han aldrig begyndte paa nogen Undersøgelse, forend han havde tilfikket sig en trediedeel af Skatten, saa var det ham muligt, ved denne Haandtering at underholde en bedaget Fader, en Kone og flere Born. En Guldsmed havde engang en Strid med sin Kone, og denne tog af Henvaade Mandens Guld- og Solsvær og fastede det i en Brond. Guldsmeden henvendte sig til den Blinde og lovede ham en tredie Deel af Skatten. Efter kort Tagen fandt han Skatten i Brunden. Men nu vægredede Guldsmeden sig ved at give den Blinde den lovede tredie Deel, men denne henvendte sig til Øvrigheden, som da twang Guldsmeden til at opfylde sit Lovte.

En levende Begraven. I Staunton i England er man ved at grave en Geav stødt paa en Lüg-

tiste, hvori der laae en Beenrad, ikke paa Ryggen men paa Siden, den ene Haand krampeagtig trykket imod Sidebredderne og den anden paa Hovedet. Man har sluttet af denne Stilling, at den Ulykkelige er blevet levende begraven, og efterat han er opvaagnet af hans afmægtige Tilstand, forgjæves har kjæmpet imod hans skræckelige Skæbne,

En mærkværdig Hule. Ved Dane, ikke langt fra Margate i England, har man tilfældigen opdaget en mærkværdig Hule, der sandsynlig er blevet udgravet efter at Angelsaxerne havde erholdt Herredommets. Omegnen skal have været Skuepladsen for en afgjorende Kamp imellem Angelsaxerne og Nordmannerne, og man har derfor ogsaa tit udgravet Olsager af Baaben, Rustninger ja endog hele Skeletter. Hulen strækker sig med en stor Udvælelse dybt ind i et Bjerg, er anlagt i forskellige Bendinge og har flere Verelser og Gange, som konstig ere besatte med Muffler.

Den floge Pudel. En saadan sit sædvanlig sin Fode i Selfab med et halvt Dusin andre Hunde. Foden gaves dem i et stort Fad, som strax omringedes af de andre Hunde, der ikke vilde lade Pudelen komme til, idet de stedse trængte ham tilbage. Pudelen var imidlertid ikke tabt bag af en Bogn. Han løber, imedens hans Colleger styrte over Fadet som hungrige Ulve, ud i Gaarden og begynder at gjoe af alle Kræfter. På denne Gjæn løber den hele Klokk ud i Gaarden, for at see hvad der var paa fæerde, og gjøede en Stund imellem hverandre for Tidsfordriv. Imidlertid havde Pudelen allerede for længe siden listet sig op til Fadet igjen, og fullet sin meget tilgivelige Appetit.

Haderslev Torvepriser den 10de December:

Hvede pr. Ed.	13 Mf.	"	8.	til	14 Mf.	"
Rug	7	—	8	—	til	8
Byg	5	—	8	—	til	5
Havre	5	—	8	—	til	5
Boghvede	4	—	4	—	til	4
Hørfe	11	—	"	—	til	12
Gæst, grønt	2	—	8	—	til	"
Smer i Hjerdinge	15	—	"	—	til	"
dito i Pundeviis	"	—	3	—	til	"

N e t t e l s e :

I Nr. 25 S. 98 Den Sp. 1ste Linie, istedenfor D. Ascher læs: Dr. Asher. 7de Linie s. Sp. istedenfor Udforstold læs: Indførstold.

☞ I Anledning af min Opsordring i № 24 til de ærede Herrer Abonnenter, fra Nytaar af at bestille „Dannevirke“ paa de respective Postkontoirer, seer jeg mig foranlediget til at bemærke, at det naturligvis staer Enhver, som hidtil har faaet Bladet tilsendt ved Hr. Universitets-Voghandler Reihels Godhed, frit for ogsaa fremdeles at erholde det paa denne langsomme Befordrings-Maade. Jeg tillader mig at tilføje, at jeg har Haab om, snart at blive sat i Stand til at kunne give „Dannevirke“ en udvidet Form og Interesse.

Pet. Chr. Koch.